

Sygn. akt V CSK 134/15

POSTANOWIENIE

Dnia 24 września 2015 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Iwona Koper

w sprawie z powództwa H. K.
przeciwko Skarbowi Państwa - Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego,
Ministrowi Spraw Wewnętrznych i Administracji oraz Komendantowi
Wojewódzkiemu Policji w Katowicach
o zapłatę,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 24 września 2015 r.,
na skutek skargi kasacyjnej powódki
od wyroku Sądu Apelacyjnego w Katowicach
z dnia 11 września 2014 r., sygn. akt I ACa 404/14,

odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania;
przyznaje adwokat A.M. od Skarbu Państwa Sądowi
Apelacyjnego w Katowicach kwotę 3600 (trzy tysiące sześćset) zł,
podwyższoną o stawkę podatku od towarów i usług, tytułem
nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej powódce w
postępowaniu kasacyjnym;
nie obciąża powódki kosztami postępowania kasacyjnego na
rzecz strony pozwanej.

UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 11 września 2014 r. Sąd Apelacyjny w Katowicach oddalił apelację powódki H. K. od wyroku Sądu Okręgowego w Katowicach oddalającego powództwo przeciwko Skarbowi Państwa – Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Ministrowi Spraw Wewnętrznych i Administracji oraz Komendantowi Wojewódzkiemu Policji w Katowicach o zapłatę.

W skardze kasacyjnej wniesionej przez powódkę od wyroku Sądu Apelacyjnego wniosek o przyjęcie skargi do rozpoznania oparty został na przesłance oczywistej zasadności skargi.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Skarga kasacyjna jest kwalifikowanym środkiem prawnym, którego rozpoznanie przez Sąd Najwyższy musi być uzasadnione względami o szczególnej doniosłości, wykraczającymi poza indywidualny interes skarżącego, a leżącymi w interesie powszechnym. Rozpoznanie skargi kasacyjnej powinno służyć ochronie obowiązującego porządku prawnego przed dowolnością orzekania, oraz zapewnieniu jednolitości orzecznictwa sądowego w takich sprawach, w których możliwe jest dokonanie zasadniczej wykładni przepisu prawa, mającej walor generalny i abstrakcyjny (postanowienie SN z dnia 7 kwietnia 2009 r., II CSK 13/09, wyrok SN z dnia 23 lutego 2006 r. II CSK 126/05, postanowienie SN z dnia 4 lutego 2000 r., nie publ.).

Skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona, jeżeli bez wątpliwości nastąpiły podnoszone w niej uchybienia lub gdy jest pewne, że miały one wpływ na treść zaskarżonego orzeczenia, albo też podniesione zarzuty oczywiście uzasadniają wniesioną skargę. Dotyczy to takiego orzeczenia, które w sposób widoczny już na pierwszy rzut oka narusza porządek prawny i zasady praworządności. Przesłanki przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania ze względu na przesłankę określoną w art. 398⁹ § 1 pkt 4 k.p.c. nie stanowi, jak uzasadnia ją skarżąca, naruszenie przepisów prawa materialnego czy procesowego, które samo nie daje wprost podstaw do oceny, że skarga jest oczywiście uzasadniona.

W sprawie nie zachodzi nieważność postępowania przed Sądem drugiej instancji, którą Sąd Najwyższy bierze po rozprawę z urzędu.

Z tych przyczyn na podstawie art. 398⁹ § 2 k.p.c., a w zakresie kosztów postępowania na podstawie art. 102 w zw. z art. 391 § 1 i art. 398²¹ k.p.c., orzeczono jak w sentencji.